AVE VERUM CORPUS

Imao sam tu čast, pjevati koncert, Mozarta, Bacha, Schuberta, Palestrinu, Zajca… travnja 2007. bazilika Sv. Kuzme i Damjana u Rimu, sred *Foruma*, pod okriljem *Coloseuma*. Imao sam sreću pjevati sv. Misu u Hrvatskoj crkvi Sv. Jeronima, na obalama Tibera. Dakle, nije samo prozaično to moje životno gradivo, prožeto dubokom melodioznošću, daje mi pravo na povijest kakvu čovjek nosi u sebi, ne kakvom ju pišu ovi ili oni izvori. Na vrhuncu moga *a capella* pjevanja događaju se vrlo čudne stvari, teško ili nikako objašnjive u svakodnevnom kuloaru.

Mozart je čuveni motet *Ave verum corpus* sastavio i napisao nakon posjeta supruzi Constanzi u toplicama Bečkog Badena, dok je bila trudna s njihovim šestim djetetom. Ima li što svetije, što Stvoritelj podržava, od novog života, trudne žene, pa nisu li stoga i sve svete planine *zatrudnjele* s nekom geografskom prošlošću, nekim magom koji umije povezati realnost i fatalnost života u jedinstvenu sliku prostora ne vidjevši je u svom obzoru. Upravo svom dobrom kolegi pjesniku i prijatelju pišem za 65. obljetnicu njegova rođenja i života u Gradišću, *Opernfestspiele*:

Može li opstati nešto tako ovisno o masovnosti, a istodobno sebično? Kapitalizam, Carstvo, na primjer? Je li to ona druga, pozadinska definicija ljubavi koju sam osjetio na ulazu u kamenolom dalekih antičkih korijena, rimskih, dakako, u malom mjestu Burgenlanda, St. Margarethen? Je li to ona prirodna operna pozornica naših života, Opernfestspiele, najveća scena na kojoj iz utroba žena, naših majki, sve drago prelazi u kamenolom, mrvljiv, ali opstojan! Te vas misli ne napuštaju dok ste unutra, među tim mastodontnim sjenama, dok gledate povijest za kojom, osim dlijeta što je prodrlo u dušu kamena, drugih tragova nema. Opstat će kamenolom, jer altruizam nije kapitalizam, kamen će svakomu dati, pa i u onom jadnom našem kršu, krasu, dolje, preživjet će čovjek, kad shvati da gojen na ljubavi mora biti dojen na materinoj sisi. Zavoljet će domovinu kao majku, zemlju će ljubiti kao skute, ogrnuti se njima, živjeti uspravno do kraja, i toga dana priznati: nema druge, veće pozornice, ulaz u kamenolom, izlaz je iz kamenoloma! Ono si što si iz majke ispio, ono što si joj uzeo da bi postala sad tvoja bol. Nikad više nećeš biti sam, i s time ćeš kroz život dalje, nosit ćeš taj teret hrvatstva. U sebi ćeš biti taj štovatelj vina i pjesnik, intelektualac i prijatelj, taj drugi u tebi što će te proganjati, kojeg ćeš morati osluškivati dok se kroz stijene i litice Kamenoloma bude prolamala tragika Tosce. Morat ćeš otrpjeti nerve Pasije, igrat ćeš tu scenu na živom kamenu, tu muku, život, kamenolom u sebi, poput operne dive u jarko crvenoj haljini na crnoj podlozi smrti. To ćeš morati gledati, sebe, svoj život, operu, Verdija. Kamenolom na ulasku, kamenolom kao izlaz!

Zato je Elektra tamo gdje jest, na rubu zaljeva Iskenderuna, pod svetom planinom Nur, antičkog imena *Amanus*. Na arapskom, riječ ***nūr*** se može odnositi na „Božje svjetlo“ ili „svjetlost koja se ne zagrijava“. Kao takva prenesena na mnoge jezike, etimolozi kažu, riječ je o istom korijenu kao što je hebrejski *aor* – prvobitno svjetlo stvoreno na početku, opisano u *Knjizi Postanka*.

Planina se pruža iz smjera sjeveroistoka na istočnoj granici s Taurusom, završavajući uz Zaljev na prijevoju Belen, „Sirijska vrata“, sjeverno od ušća Orontesa i polazišta *Kadmove osi*, kao konstante i determinante sustava solarnog podrijetla, pod drugom svetom planinom Aqra, gdje su potvrđeni nalazi prapovijesnog svetišta Cibeli. U turskom jeziku naziv planine predstavlja i pojam „planine svete svjetlosti“, premda u kasnom srednjem vijeku nosi ime „Crne planine“, uz mnoštvo samostana armenskog, melkitskog, jakobitskog, gruzijskog i katoličkog religijskog

sadržaja, u nekim izrazima i pustinjačkog karaktera. Nazivana stoga i „Gorom Nevjernika“ bila je uzrokom čestih sukoba i ratova. Taj problem svijet mora riješiti u sebi, ne izvan sebe.

Najviši vrh planine Nur, Bozdag Dagi, visok **2240** m, dominira nad Elektrom sa sjeveroistoka. Vrh je na koordinatama 36°48'32" N i 36°23'23" E. Zašto je bitan meridijan najvišeg vrha? Zato jer njegov decimalni izraz iznosi približno **36.36°** E, što je heksagezimalno *linija-života* Elektra – Alcyone **36°36'36''** N. Ne zaboravimo da matrični kutovi obiju zvijezda iznose **22.45°**.

Dakle, vidimo da gotovo glazbeno skladateljski počinjemo razumijevati sustav, sve u jednom i jedno u svemu, život, kao nešto najdragocjenije što može samostalno opstati kao kontinuitet. Zato i držim, imam pravo na povijest kakvu čovjek nosi u sebi: NUR 19 + (27+23) 50 = 1950, u *Heliopolisu*, na 30°7' N.

Bramhs je kazao kako je samo zapisao note koje je dobio „odozgo“, slično je reagirao i *grande* Giacomo Puccini, potresen pripoviješću nesretne ljubavi mlade Japanke, skladajući svoju operu *Madama Butterfly*. Pa, sad nešto posve drugačije.

U desetljećima poznatom „incidentu“ viđenja i susreta sa izvanzemaljskom vrstom, u američkoj Rendlesham Forest, danas o događaju u živo svjedoče pripadnici vojnih postrojbi, Burroughs i J. Penniston. Potonji svoje svjedočanstvo potvrđuje činjenicom da je tijekom kontakta primio, doslovno usađeno u pamćenje, šest stranica binarnog koda u brojevima 0 i 1. Desetljećima je nosio u sebi, pod teretom najstrože cenzure, no umirovljenjem je stekao pravo „na istinu“ dajući binarni zapis na provjeru. Tekst je sadržavao zapanjujuće poruke, ali također i dvije koordinate: 52°09'14" N i 13°13' W. Pozicijski, zapadno od irske obale, nekoć otok, poveznica na nestalu Atlantidu.

Ok, neka bude tako, neka zaintrigira i zainteresira ljude, međutim, kad si postavio pravo pitanje, pola je već odgovoreno. Pa, pitam: zašto **13°13'** W, meridijan koji se stalno javlja u mom radu? Južnije, prolazi pored istočne obale najistočnijeg otoka Kanara. Istočno od Greenwicha to je meridijan libijskog Tripolija (*Oea*). I dosadni Monfalcone je na 13°31' E, 31°31' E je *Bubastis*. Nadam se da nisam govorio uprazno, jer:

8.16 x 1.618 = 13.20288 = 13°12'10''

Giza, time i meridijan *Tetide* matrice Plejada, službeno je notificirana na **31°12'48''** E, što znači da je precizno 13°13' E na zapadnoj obali Nila! Međutim, i druga koordinata geografske širine daje vrlo znakovitu percepciju zlatnog reza kružnice 360°, tj. 222°, ovdje približno 221°. Ako 52°09'14" prevedemo u decimalni oblik, dobit ćemo koordinatu **52.154°** . Množimo s 3x1.618 i imamo niz: 84.385, 136.535, te kao ***3Fi*** 220.9139. Ako je riječ o nestalom otoku, pozicijski, sve je realno unutar tih okvira.

U ovom trenutku još ništa ne slutim. Kroz noć sam prošao s pitanjem, zašto, a zapravo se sve odigralo sutradan. Jednostavno dođe! Uputi me uvijek na početak. Don Ivan piše knjigu o svom hodočašću u svetište sv. Jakova Santiago de Compostela. Znam da ću je morati recenzirati. Prije ili kasnije, znam da će se otkriti razlog povezanosti, jer je nemoguće da ljudi funkcioniraju kao medij a da nije upleteno nebo, i sve njegovo, poznato i još uvijek nespoznano. Tri puta sam film gledao, sjajan scenarij, Martin Sheen, *The Way*, Coelhovu knjigu *Hodočašće* imam u osobnoj biblioteci, osobno iskustvo Kapetanovića na tom Caminu progutao sam u jedan dan.

Jutro je. Zašto ono moram provjeriti Santiago de Compostelu? Ah, da, znam da je blizu paralele Rotonde Ošlja. Satelit kaže ovo: svetište Compostela 42°52'49.5" (42.8804°), Ošlje 42°53'09.1"

N. Razlika 19 sekunda! Ali, prisjetim se filma, znam da je Put dugačak 769 km, po nekima **780** km, te završava na obali Atlantika 90 km dalje, što bi dalo začuđujuće zrcalnih **870** km. Znam također, već sam pisao, da paralelu Ošlja determinira jedan od povijesno najcitiranijih morskih rtova, „crna točka“ atlantske terestričke plovidbe – Finisterre, danas Fisterra. Provjera satelitom pokazuje: pored svjetionika, oznaka **Pilgrim's boot**, 42°52'54.8" N 9°16'19,4" W. Pretvaram u decimalni oblik, zbrajam tražim točku križa (***Tk***):

42.8819° + 9.2721° = 52.154°

Jesam li ja normalan, pitam se!? Pa svakomu bi se nametnulo to pitanje! Po svim pravilima puta kojeg hodočasnici moraju proći njegovo je polazište francuski gradić Saint-Jean-Pied-de-Port, na geografskoj širini 43°09'54" N. Ponovno sam zbunjen:

52°09' - 43°09' = 9° N

Zbroj meridijana Pilgrim's boot i Rotonde Ošlje iznosi: 9.2721° W + 17.7379° N = **27.01°**. Na ovom sam mjestu sebi postavio jedini mogući cilj: **potražiti znak!**

Ukazao sam na činjenicu da sam u prvi tekst disertacije uvrstio vrh Materhorn, pisao o Putu sv. Jakova, i sve mi je to izbačeno, jer navodno nije u vezi s Prijenosom Marijine kuće iz Nazareta u Loreto. Sad se vidi da itekako jest u vezi, izravnoj da izravnije ne može biti. Vidi se ponajviše zbog toga što cijelim sustavom upravlja ***Iliričke točka***, a ona je sama Rotonda, u matrici Plejada njeno težište, točka „O“. Pa, eto, ukoliko nekoga zanima, može to uvrstiti u svoju disertaciju.

A ja ću sad slušati snimku rimskog koncerta, *Signore delle cime, Jesu, Rex admirabilis, Lauda Sion Salvatorem, Ave verum corpus, Zum Sanctus, Schlussgesang,… Ave Maria, O najsvetija, Uskrsnu Isus doista, Majko Ljubezljiva*.

3. 11. 2020.

Nikad pronađeni, 2015. Foto: I. Šipić